

ságát láttuk és nézzük meg azt, milyenek vagyunk mi? Szeretjük-e szüleinket, testvéreinket, pajtásainkat? Megbántottuk-e őket igaztalanul? Haragudtunk-e testvéreinkre, ha igen, igyekeztünk-e megbékíteni őket? Látjátok, gyermekeim, ugyanígy kell viselkednünk itt, az iskolában is. Szeressétek egymást, hiszen mik vagytok egymásnak? (Testvérei.) A jó testvéreket pedig miről lehet megismerni? Tehát, ha valamelyikőtöknek nincsen valamije, mit kell tenni a jó testvérnek? Igen, adjon neki az övéből. Ha valakinek közületek baja van, bánat érte, mit kell csinálni nektek? Vigasztalnotok kell, érezze, hogy vele vagytok bánatában is. Ne irigykedjétek egymásra, ha valakinek valamiből többje van, mint nektek: elégedjétek meg a magatokéval. Ne irigykedjétek egymásra, az mindig haragot okoz. Ha a másik jobban felelt, mint ti, ne irigyeljétek ezért, hanem igyekezzetek ti is arra, hogy úgy feleljétek, mint ő. Így békesség lesz köztetek, szeréteitek, megbecsülétek egymást, s akkor lesz igazán családi otthon, a ti második családotok, ez az osztály.

Igy akarjátok ti is, gyermekek?

Legközelebb majd egy szép mesét mondok el még nektek a Szeretetről és a Haragról.

Beszéd- és értelemgyakorlat

II. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Az Isten házában.

Nevelési cél: Kikért imádkozunk?

I. Kitől szoktatok kérni valamit? Mit kértek édesanyátoktól? Az édesapátoktól? Mit csináltok, ha valakitől kaptok valamit? Hogyan köszönitek meg azt? Mit csináltok reggel, amikor felébredtek, étkezés előtt és este, lefekvés előtt? Kihez imádkoztok? Mjért imádkoztok a jó Istenhez? Ki tudná elmondani az esti imádságot, amit este imádkozni szokott? (Például: Megköszönöm jó Istenem, Amit ma is adtál nekem. Bocsásd meg, ha nem vigyáztam, Ha valamit elhibáztam. Megigérem, jobb leszek, Szegényekkel jót teszek, A leckémet megtanulom, Szüleimet nem busítom, a jó szándék meg van bennem, csak Te légy mindig mellettem. Amen.) Te mjt imádkozol este? (Például: Fenn ragyog az esti csillag, Kís ágyamba térek, Én Istenem vigyázz reám, Imádkozva kérlek. — Vagy ezt: Leszállt már a nap, Fű, fa, virág pihen. Vigyázz mindnyájunkra, Édes jó Istenem. A sötét éjtszakán Csak a szemed ragyog, Nem érhet semmi baj, Ha Te úgy akarsz. Amen.)

Van-e köztetek, aki eddig nem imádkozott esténkint? Kérjétek meg jó szüleiteket, bizonyosan megtanítanak valamit szép imádságra.

Tehát nemcsak jó szüleitektől, felnőttektől kértek valamit, hanem a jó Istentől is. Bizony, gyermekek, a jó Istentől kérünk a legtöbbször, ezért neki van legtöbb megköszönni valónk. Vagy ezt már nem szoktátok megtenni? Bizony, nagyon sok ember, felnőtt is van úgy, hogy kérni csak kér mindig valamit az Istentől, hanem megköszönni — azt elfelejti, vagy nem tartja érdemesnek. Akkor aztán csodálkozik, hogy amikor legközelebb megint kér valamit, azt nem kapja meg. Ti is így akartok tenni?

Mégis hol szoktunk igazán imádkozni? Beszélgessünk most arról, mit kérünk és mit köszönünk a templomban a jó Istentől! Felirom a táblára, az egyik felére azt, mit kérünk, a másikra — mit köszönünk a jó Istennek.

II. Mikor szoktunk az Isten házába, a templomba menni? Máskor nem, csak vasárnap? Édesanyátok bizonyosan más napokon is elvisz benneteket a templomba. Mit köszöntetek meg az Istennek a templomban? Miért nem voltál iskolában a multkor? (Beteg volt.) Amikor először el tudtál menni a templomba, mit köszöntél meg a jó Istennek? Mit kérünk először is az Istentől? (Egészséget.) Csak a magunk számára? Igen bizony, nemcsak a magunk számára, hanem szüleink, testvéreink részére is. Miért baj az, ha nem vagyunk egészségesek? Igen, a betegség nekünk fájdalmas, szüleinknek pedig sok gondot és szomorúságot okoz. Miért fontos az, hogy szüleitek is egészségesek legyenek? Ki visel reátok gondot, ha megbetegszik édesanyátok? Ki keresi meg a kenyeret, ha beteg az édesapátok? Megérezitek, ha beteg valaki a családotokban? Az egészséget a jó Isten adja, azért ezt neki köszönjük meg legelőször a templomban.

De van az egészségen kívül sok minden más is, amire szükségünk van, mert különben sok szomorúság érhet bennünket. Ki tud ilyen szomorúságot, ami bajba dönti a családot? (Tűz, víz, jég, stb.) Mindettől kitől kérünk oltalmat? Igen, a jó Istentől. A jó Isten vigyáz reánk, amikor ébren vagyunk s ha alszunk, akkor is. Ő oltalmaz meg mindnyájunkat a bajtól, ő visel gondot reánk, ezért ezt köszönjük meg neki másodszer a templomban: hogy megvédelmez minden bajtól.

De mondjátok csak, gyermekek, kinek köszönhettek legtöbbet a jó Isten után? Mit köszönhetünk édesanyánknak? Milyen szomorú lenne a ház, az otthon édesanya nélkül, gondoltátok már ezt gyermekek? Ki ölelgetne meg benneteket az ajtóban, mikor hazamentek az iskolából? Ki teritené meg az asztalt, a jó ebéd számára, ki foltozná,

varrná meg ruháitokat... jaj, végiggondolni is nagyon szomorú volna, mit vesztenénk, ha nem volna jó édesanyánk! De éppen így nagy-nagy szomorúság volna a családban, ha egy napon elvesztenénk az édesapát, aki két keze munkájával keresi meg a kenyérré, ruhára, mindenre valót. A jó Isten után tehát kinek köszönhetünk legtöbbet? Igen, a templomban tehát a jó Istennek való forró köszönetünk és kérelmünk után azt köszönjük meg, hogy egészséget adott jó szüleinknek s azt kérjük Tőle, adjon nekik továbbra is olyan egészséget, hogy gond nélkül felnevelhesenek bennünket.

Ki tudna még mondani valamit, amit kérünk, vagy amit megköszönünk a templomban? Felirom. (Közös megbeszélés alapján.)

Meleg otthont adott nekünk az Isten.

Megadja mindennapi kenyerünket.

Látjátok, milyen sokat köszönhetünk az Istennek. Az ő jósága és szeretete nélkül nagyon szomorú volna életünk. Ki tudna még valamit megköszönni a jó Istennek? Nagyszüleinknek egészséget adott.

Testvéreinknek, rokonainknak egészséget adott, megvédte őket minden bajtól.

Megsegíti hazánkat, községünket, embertársainkat.

Tanítóinknak erőt, egészséget adott.

III. Mit irtunk a táblára? Mit köszönünk a jó Istennek? Mit kérünk Tőle? Tudjátok-e, gyermekek, hogy a jó Isten számon tartja nagyon a gyermekek imádságát? A templom a jó Isten háza, oda azért megyünk, hogy megköszönjük neki azt, hogy megvédelmezett bennünket, szüleinket a betegségektől, minden bajtól és megadta nekünk a mindennapi kenyeret, a meleg otthont, stb. Sok gyermek azonban már csak akkor gondol a jó Istenre, amikor bajba jutott: amikor elszólította tőle a jó édesanyját, édesapját, szerencsétlenségbe jutottak, leégett a házuk, ellenség tört a falura, árvíz döntötte romba a házat, jég verte el a termést. Az olyan gyormeknek, akinek csak ilyenkor jut eszébe az Isten, nincs jó szíve. De a jó Isten is csak úgy gondol velem, azt hiszitek? Nem bizony! A jó Isten türelme végtelen nagy, vár sokáig, hátha megjavul a rosszlelkű. De ha akkor sem tér észre, szigorúan megbünteti a gonoszt.

Ki tud olyan imát, amelyben a hazáért imádkozunk? Irjuk le annak az első két sorát!

Isten, áldd meg a magyart,

Jó kedvvel, bőséggel.